

ציפורה, שהיתה לפני שנים רבות עיתונאית מצליחה באחד מעיתוני הערב. כאשר ביקש המנחה מתנדבים מבין הקהל אשר ישמשו כמושבעים, ביקשו השניים לעלות אל הבימה. לאחד המופעים באו כמה פמיניסטיות. אחת מהן, קרין פרננדס בת ה-27, העובדת כמתנדבת במרכז לסיוע קורבנות אונס, הסבירה: "התנדבתי כי ראיתי שהמצב בארץ גרוע. בארצות-הברית, משם באתי, לא נתקלתי במצבים חמורים כאלה של אונס. מזה שלוש שנים אני עובדת שלוש עד ארבע שעות ביום בהתנדבות. אנא, פרסמו את מיספר טלפון-החירום של המרכז — 234319".

נשים לא מתלוננות

טילפנתי למיספר, וענתה לנו רינה כרצבי (34), המרכזת את המישר. מספרת רינה:

המרכז שלנו הוקם באפריל 1980 על-ידי התנועה הפמיניסטית. הוא ממומן על-ידי תרומות ולא נתמך על-ידי שום גוף ציבורי. יש לנו תורנות של 24 שעות ביממה, וברגע שמתקבלת קריאה אנחנו שולחות צוות של שתי נשים. אנחנו דואגות להפיץ את הטלפון בכל בתי-החולים ותחנות העזרה הראשונה, ובמדורי העיתונים במדור

השובט היושב על דוכן-השופטים במישפט זה הוא המישפטן אמנון זכרוני. כל הצוות המישפטי על הבימה הוא אמיתי. הסניגור והתובע נלחמים בציפורניים למען הוכיח את צידקת לקוחותיהם.

עם קרובי-מישפחה, שהוא מישפטן, והוא הסביר לה שמותר לבחורה להתחרט ברגע האחרון. הסבתא שלי לא ישנה כל הלילה על העוול שגרמה לי בכך שהצביעה נגדי. 'לא ידעתי את זכויות האשה' היא התנצלה."

המצב בארץ גרוע

קהל באולם פורץ בצחוק נדהם וכאשר התובע חמוי-הטבר שולף מתוך מגירה ברוכנו את תחתוניה הנועזים של הנאנסת, כרי להוכיח שהם אינם ניתנים לקריעה, אחרי שהסניגור טען: "אם היה אונס מדוע נישארו הבגדים שלמים?"

"אני רוצה לראות תגובה של בחורה אחרת, כשהיא מרגישה את החום של סיגר בוער מול הפרצוף שלה", אומרת בהתרגשות גילת אנקורי. "אני רוצה לראות אותך במצביו" היא צועקת לעבר אחת המושבעות, שמחליטה לזכות את הנאשם מכל אשמה.

כאחת ההצגות האחרונות של המופע מסיפורי בית-המישפט, הופתעו הצעירים מבין קהל שמילא את אולם בת-דור בתל-אביב למראה אדם מבוגר, בעל זקן וחבוש מיגבעת, אשר לידו ישבה אשה כבודה עם פיאה נוכרית לראשה. היו אלה הרב נתן גרנביץ, העוסק בנושאים שבינו לבניה בתוקף היותו גם טוען רבני, ורעייתו הרבנית

המגינה קרין פרננדס ע"קורבנות-אונס היא אמריקאית שזוהי 8 שנים מתנדבת במרכז זה.

המתלוננת נשברת על דוכן-העדים ופורצת בבכי רם ובצעקות. היא הגיעה למסקנה שהיא הפכה בעצם לנאשמת, כשהושפלה עד עפר בתקירת הסניגור ונאלצה לחזור על החוויה המזעזעת.

הדובר מרשיע מי שהיה דובר המישפטי, טרה, אלי זילבר, הרשיע את הנאשם. גם אם האשה עלתה לחדרו וגירתה אותו, אין לו רשות לבעול אותה בניגוד לרצונה! אמר.

הסבתא מזכה הסבתא של גילת אנקורי, צמורה אביב, זיכתה את הנאשם, כי כעסה על נכדתה שעלתה לדירת הבחור ב-3 בלילה ולאחר מכן האשימה אותו באונס.

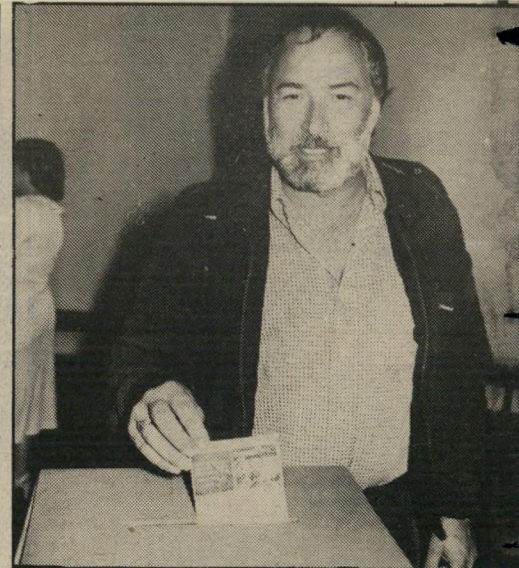
עזרה. לצערנו, נשים אינן ממהרות לצלצל. עד עכשיו, במשך שלוש השנים האחרונות קיבלנו 750 פניות מתוכן, 300 פניות על תקיפה מינית ועוד 300 בקשות למידע בנושא. הקרימינולוג פרופסור מנחם אמיר עשה מחקר על האונס. מסתבר שהאמונה שאונס הוא תוצאה של פרץ של תשוקה מינית שאינה ניתנת לכיבוש אינה נכונה. 70% מהאנסים מתכננים את המעשה מראש. גם האמונה שזה קורה רק בלילה אינה נכונה. 50% מהמיקרים קורים בבית. הצרה היא שרק 20-10 אחוז מהנשים הנאנסות מתלוננות. כל התופעה היא תופעה חברתית, ומכיוון שהאלימות עולה, גם אחוז האונס במדינה עולה.

ישנה בעיה נוספת: המישטרה מקבלת מייד תלונה של אשה המתלוננת על גניבה או על מכות. אבל כשיש תלונה על אונס, קודם כל מפקפקים. ישנה גם החלטה עקרונית, שרק שוטרת היא החוקרת במיקרה של אונס, אבל לצערנו, כרוב המיקרים אין שוטרת בריוק כשצריך אותה.

שולמית יריב

הבמיינסטיית דניס לנגמן מהאגודה. אלי אשם. אם אשה אומרת לא, זכותה לטרב" אמרה.

הזמר לוליק מצביע: זכאי. ברור שהבחורה הזאת עלתה לדירתו כדי לקיים איתו יחסי-מין. הוא לא אשם שהוא גמר מהר. היא התנקמה בו."